

**Dones x Dones fem difusió d'aquest manifest que ens arriba de les companyes de Madrid
donesxdones@gmail.com**

El poder de la vergonya per canviar el sistema: avergonyir al món en estat de pau”

Aquesta frase va ser una de les propostes que van sorgir en la XVII Trobada Internacional de Dones de Negre contra la Guerra, celebrat al març de 2018 a Ciutat del Cap, Sud-àfrica. Sota el títol “Vides Desplaçades”, l'objectiu era fer front a l'herència del racisme, odi i classe. Les dones han estat desplaçades pel patriarcat, i ara es tracta de retornar-li aquesta vergonya al sistema patriarcal. Vergonya que s'estén a totes les injustícies dels desplaçaments. La violència del desplaçament és alguna cosa en el que les dones no podem reconèixer-nos.

Sud-àfrica acull a famílies refugiades que arriben des d'Etiòpia, Somàlia, Zimbabue, Congo, Burundi, Rwanda, Nigèria, Malawi... En l'època de Mandela, el país va donar la benvinguda a sol·licitants d'asil que fugien de règims dictatorials i corruptes. Un país amb una desocupació propera al 45% i en el qual una cambra de la població rep subvencions.

Sud-àfrica té infinites històries de desplaçament, repressió i esclavitud, i també té nombroses històries de resistència col·lectiva. En l'actualitat, les seves principals ciutats estan sofrint el nou apartheid legal: el neoliberalisme, els processos de gentrificació, l'expulsió i aïllament de les classes treballadores, dels pobres i la població negra cap als afores.

Els desplaçaments a Àfrica tenen múltiples causes: fugida de conflictes armats eterns; emigració econòmica; migració per motius d'identitat sexual, repressió i assassinats de dones lesbianes; desocupació; desposseïció de la terra, dels recursos naturals, apropiació de l'aigua. Fins i tot per patir malalties mentals o per fugir de matrimonis infantils forçats.

Hi ha una forta relació entre les dones i el desplaçament, perquè la violència de gènere no ha disminuït un àpex, i això provoca el desapoderament de les dones africanes.

La Xarxa de Dones de Negre contra la Guerra denunciem els desplaçaments forçosos, ens avergonyim de les polítiques europees i reclamem:

- Obrir les fronteres a tot tipus de desplaçaments.
- Dret a una llar. Els camps per a persones refugiades no són una llar.
- Dret al retorn de les persones refugiades; no a la repatriació forçosa.
 - Dret a la dignitat.
- La pau és un dret. La pau entesa com a llar, salut, alimentació i dignitat.
 - Oposar-se i impedir l'ús de la producció d'armes i el comerç d'armes.
- Dret a practicar la desobediència civil i el boicot contra lleis injustes i polítiques opresivas.
- Demanem especial protecció per a les dones i nenes víctimes de violència de gènere, les persones perseguides per la seva identitat sexual, les dones que lluiten pels seus drets.
 - Cridem a combatre els estereotips i la manipulació, no oblidar que vam ser emigrants.
 - Cridem a la solidaritat amb les refugiades, a l'escolta, a l'acompanyament.
 - Apel·lem a les aliances feministes per resistir els desplaçaments.
- Rebutgem el feixisme, la seva violència i les seves pràctiques d'odi i xenofòbia a Europa.

“Tots han de saber que el Mar Mediterrani és un cementiri de persones refugiades sense nom, en la seva majoria d'Àfrica”.